

M. T. B. COLLEGE, SURAT

*Manuscripts Library*

Ref.

No.

Set.

1324

Title:

*Shivavada*



1324

Incomplete

C	:		:	Title
Ismael	:		:	Author
	:		:	Editor
sk	:		:	Year, Vols.
	:		:	Publisher
1324.	:	Pages 265	:	Remarks



103-148

निश्चयव्यायः।

[illegible]

५३

२३







३० वा०

३

वद्धक इति कपालादौ वेष्टेति वाच्यं तस्मिन् दान गोवरत्नेन भूतेर्न हितुं न हि हस्तावच्छेदेन उ  
त्पन्नायाः कृत्तितोषावेष्टा तस्याः कपलादिरूपा दानं न वा कपालादिकृतेर्न निपमते ४१  
शीतदवयवादि विषयत्वं मानाभावात् ॥ तस्माद्दश्वरसिद्धौ श्रुतीनामेव भावः प्रतिशा  
स्वामेव श्रुतेरिष्वरस्य जगत्कर्तृत्वबो धनात् ० न ये तेषां सिद्धार्थं तयानस्वार्थं प्रामाण्यं ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥  
सिद्धार्थस्यापि प्रामाण्यवस्थापनात् ॥ स्वर्गाद्यर्थवादानामपीश्वरमुपासीतेति श्रु  
तिविशेषत्वाच्चेति केचित् परंतु कपालादिगोवरकृत्तित्वेन घटत्वावृद्धिर्न प्रतिनहेतुता  
किंतु घटत्वावृद्धिर्न प्रति तददयश्च ० प्रतिवावेष्टा विशेषवत्वेनैव वेष्टा किं न ॥  
विशेषवत्त्वमेव कुलालत्वादिकं कृत्तित्वावृद्धिर्न स्पृता घटात् ० कार्यत्वेनमे  
व जन्यतावच्छेदकं न ० वर ० वृत्तित्वावृद्धिर्न स्पृता कारणात् कापित्त्वं मातः ॥

छावांतर्दशनेऽपि तत्रोपादानविषयत्वात् ॥ इति वाच्यं ॥ कृत्तादिस्पृते तादृशवेष्टायाः सि  
द्धसाधनत्वज्ञानान्तरं तदुपादानगोवरकृत्तित्वेन तादृशवेष्टा विशेषोपपत्तेः नैवं निश्चलात्मकस्य वे  
ष्टाविशेषशून्यस्य कपालादिगोवरकृत्तित्वेऽन्यस्या तादृशकृत्तित्वस्य वेष्टाविशेषसत्त्वच  
यद्युत्पत्तिः स्यादिति वाच्यं कृत्तित्वविशेषं विना तादृशवेष्टाविशेषस्यैव भावात् ॥ नैवं नपि नि  
राश्रया एव ज्ञानेच्छाकृतयः कार्यसामान्यजनिकाः सन्तु कृतं तदाश्रयेणोति वाच्यं ॥ कार्यत्वावृद्धि  
र्न प्रति कृत्तित्वादिनैव कर्तृत्वादिनापि हेतुत्वस्य प्रामाण्यकत्वात् ॥ कुलालादिस्थले ज्ञानेच्छाकृ  
तीनां परस्परसामानाधिकरण्येनैव च यद्युपधायकत्वात् ॥ एतदर्थं नेन तदाश्रयस्य कस्य वि  
त्तिद्धेः न वा स्मदादीनामेव तादृशज्ञानादिनापि दिक् सिद्धातिरिति वाच्यं ॥ अनंतज्ञानादित्रिका  
णां अनंतेष्वपि कल्पनामपेक्ष्य तादृशवेष्टावैकस्यैव ज्ञानादित्रिकस्य तदाश्रयस्य कल्पनात् ॥ किं  
व कृत्ताभावमननरसिंहदिशरीरेषु तत्तद्वैक्यं ननु कृतयेष्टाविशेषस्य श्रुतिस्मृतिपुराणादिति







२० वा०

सामान्य ३ ज्ञानादत्ता

ति०

५

कृत्तकप्रकारानुमितित्वं कृत्तकत्वेन व्यापकता ज्ञानजन्यानुमितौ व्यभिचारात् ॥ नपि  
स्वायं वहितो तत्र तादृशानुमिते पशमं पक्षिनापि लाघवाद् दृशानुमितिप्रसंगात् ॥ परामर्शज  
न्यतावच्छेदकलाघवज्ञानजन्यतावच्छेदकयोः विशेषाभावेन परस्परसुत्कारितस्य वक्तुमशक्य  
व्यवहारात् ॥ किंतु न्तिके तरे कत्वे लाघवमिमांसाकारकलाघवज्ञानविशिष्टतादृशपरामर्शव्यव  
हृतितातरादिस्वादिविशेष्यके कृत्तकत्वप्रकारकानुमितिप्रतिउत्तरूपलाघवज्ञान  
नस्येतुत्वं परामर्शव्यवहृतितातरतादृशानुमिते पशमं पक्षस्य जन्यतावच्छेदकमिति पशम  
पस्य सामान्यसामग्रीत्वेन न केवललाघवज्ञानेन नुमित्यापत्तिः ॥ नवं लाघवज्ञानस्य प  
न्तामिश्रितकरीदिरूपतः ॥ विशेष्यके कृत्तकप्रकारतादृशानुमितित्वं जन्यतावच्छे  
दकं पन्ते साध्यस्य बाधेपि कर्तृक इति पन्तामिश्रितसाध्यप्रतीतिरनुदयानुमानवपर  
मर्शजन्यतावच्छेदकपन्तामिश्रात्केवललाघवज्ञानस्याहेतुत्वात् स्वनायमिति प्रसंग इति वा

कार्य

न

क३

सात १५